

In deze Centauriër:

- *Sinterklaasavond*
- *Oliebollentoernooi*
- *Hastu-toernooi*
- *Kleurplaat*
- *Wist-je-datjes*
- *Spreuken*
- *Fietsenhumor*

Lieve Centauriërs,

Het heeft een tijdje geduurd. Maar hier is die dan...

De eerste Centauriër van 2010! Het afgelopen jaar was geslaagd voor WHV Centauri. De trainingen waren goed bezocht en er zijn een paar oefenwedstrijden gespeeld. Daarnaast hebben we nog gezellig Sinterklaas gevierd en het jaarlijkse oliebollentoernooi heeft weer plaatsgevonden. Dit was een groot succes, aangezien de opkomst dit jaar boven verwachting was. Afgelopen weekend hebben we meegedaan aan ons eerste toernooi van het schooljaar: Het Hastu-toernooi in Nijmegen. Hierbij hebben is veel spetter- en handbalplezier beleefd.

De prachtige ervaringen van vorig jaar en afgelopen weekend zijn terug te vinden in deze Centauriër. Voor de fanatiekeling zit er deze keer een prachtige kleurplaat bij.

Veel lees- en kleurplezier!

Het bestuur

Het is alweer een tijd geleden, maar een stukje over deze geslaagde avond mag zeker niet ontbreken...

Sinterklaasavond, 10 december 2009

Met als opdracht twee cadeautjes voor twee euro mee te nemen, ging ik op zoek. The place to be is natuurlijk de Action. Met een zeer groot assortiment aan goedkope spulletjes, wist ik zeker dat ik zou slagen. Het moeilijke vond ik om iets te vinden wat jong en oud en man en vrouw leuk zou vinden. Ik kwam uiteindelijk uit bij een Amaryllis met een handig gietertje. Zelf vond ik deze bloem leuk, dus mocht niemand hem willen, dan nam ik hem fijn zelf mee naar huis. In Sittard had ik in een 'goedkope-rotzooi-winkel' nog een handig fietsslot weten te bemachtigen. Met ingepakte cadeaus ging ik die donderdagavond naar Johannes. Aangezien ik daar vorig jaar ook Sinterklaas had gevierd en ik nu toch wel een dik jaar in Wageningen woonde, dacht ik de weg wel te weten. Maar niets was minder waar. Nadat ik wat rondgefietst had, besloot ik Johannes te bellen. Deze stuurde me helemaal de verkeerde kant op. Het ligt er namelijk aan waar je staat als je de autogarage aan je rechterkant hebt. Gelukkig kwam mijn redder op zijn fiets en met Simon ben ik dan eindelijk bij Johannes aangekomen. Mijn bedoeling was om wat eerder aan te komen, zodat ik Johannes kon helpen met wat lekkers klaar zetten. Dit was echter mislukt. Toen bijna iedereen er was, deelde Rob mede dat hij de woensdag ervoor jarig was geweest. Na wat kussen en handjes schudden, kregen we van hem lekkere soesjes. Ondertussen was bijna iedereen aanwezig, alleen Alex en Anneke ontbraken nog. Alex zou later komen en Anneke had het helaas heel erg druk met haar verslag. We moesten het dit jaar zonder de vrolijkheid van Anneke doen, maar dat mocht de pret niet

drukken. We hadden immers twee nieuwe vrolijke gezichten in ons midden, Marjolein en Rose. Na wat uitleg begonnen we met het dobbelspel. Er werd zeer vrolijk gedobbeld en sommige cadeaus leken meer gewild dan andere, ondanks dat bijna niemand wist wat erin zat. Alex kwam er na ronde 1 bij en deed gezellig mee. Af en toe vonden hij en Johannes het zo gezellig, dat er wat werd vals gespeeld. Ze waren namelijk gretig cadeaus aan het verzamelen. Uiteindelijk kwamen we dan aan bij de laatste ronde, waarbij de cadeaus uitgepakt werden. Sommige cadeaus bleken na het uitpakken niet meer zo gewild te zijn en werden maar al te graag doorgegeven. Zo had iemand de popcorn van vorig jaar weer ingepakt, aangezien deze er zelf weinig mee kon (houdbaarheidsdatum: 2007). Mijn amaryllis bleek onder de mannen erg gewild te zijn. Nadat het spel afgelopen was, werd er nog wat geruild, wat sommigen niet helemaal eerlijk vonden. Waarvoor hadden we immers gedobbeld. Mijn kettingslot kwam bij Tim terecht, die om zijn mooie mountainbike een gigantisch groot, goed (en waarschijnlijk veel duurder) kettingslot had en deze dus eigenlijk niet nodig had. Ik had een roze fietsentas gekregen en glow-in-the-dark sterren. Ik was zeer blij met mijn cadeaus. Net als de meesten.

De gelukkigste was, denk ik, Rose. Zij had een eigen cadeau gekregen en kon haar geluk niet op. Net als vorig jaar, gingen we na het dobbelen, het wolvenspel

spelen. Ik zal een korte uitleg geven, voor diegenen die het niet kennen. Iedereen krijgt een kaartje waarop staat geschreven of je een burger of een wolf bent. Het doel van het spel is als burgers alle wolven te doden. Je weet echter niet van elkaar wat je bent. Sommigen waren zeer goed in dit spel, anderen snapten er vrij weinig van. Het fanatisme ontbrak niet. Na wat rondjes van dit spel, vond ik het weer goed geweest en besloot om naar huis te gaan. Ik had weer een leuke avond gehad en ik kijk al uit naar die van dit jaar.

Sacha

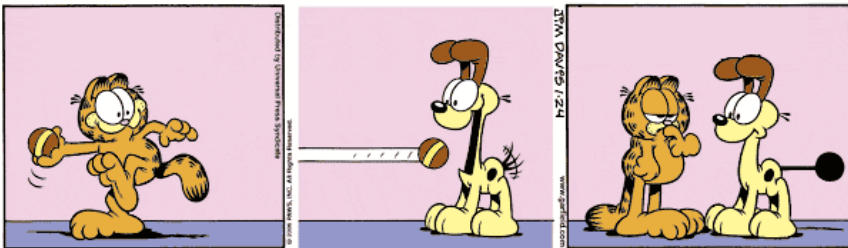

Oliebollentoernooi, 2010

Begin januari, na een drukke dag kom ik thuis. Bij de lift hangt een poster: Oliebol? Die herken ik maar al te goed. Het is weer bijna zover, het jaarlijkse oliebollentoernooi. Dus ga ik maar weer eens rondvragen of er mensen zin hebben om mee te gaan. Niet iedereen is even enthousiast, maar gelukkig krijg ik mijn vaste olieboltoernooiteamleden wel opgetrommeld. Misschien had ik ze wel iets beter moeten inlichten over de begin tijd. Mieke zit om half negen al klaar, omgekleed en wel. Op weg naar de sporthal, vraag ik me af, of er veel mensen zullen komen. Dan kom ik de kleedkamer binnen: bomvol! Die zullen wel van de korfbal zijn, denk ik nog. Al snel blijkt dat de 5^e editie van het oliebollentoernooi een recordaantal mensen heeft weten te lokken. Iedereen heeft goed zijn best gedaan en Freek heeft zelfs al zijn vriendinnen meegebracht. Super om te zien! En kijk wie we daar hebben, Yvonne is weer teruggekeerd uit Enschede. Dan leert iedereen Wim kennen en volgt er een uitgebreide uiteenzetting. De teams worden keurig op basis van nummertje ingedeeld, maar liefst zes teams! Dan kan er begonnen worden met de wedstrijden. Al in de eerste wedstrijd blijkt dat je nooit achter de goal moet warmlopen bij handbal. Een meisje wordt nog voordat ze het veld heeft betreden uitgeschakeld door een hele harde bal op haar hoofd. Daarna weer verder naar de wedstrijd. Het gaat goed gelijk en het zijn spannende wedstrijden. De scoreborddraaiers zijn weer even oplettend als altijd, maar gelukkig heeft Sacha alles onder controle. Iedereen speelt goed mee! Op de bank wordt gezellig bijgekletst onder het genot van een oliebolletje. Wanneer iedereen drie wedstrijden heeft gespeeld en de olieballen bijna op zijn is het tijd voor de uitslag. Sacha heeft er lang over nagedacht hoe er tot een winnaar gekomen kan

worden, besloten wordt dat het er twee zijn! Dan is het tijd voor de nabespreking onder het genot van een biertje. Inmiddels hebben we al een aantal enthousiaste mensen weer terug gezien op de training. Super om te zien dat het olieboltoernooi weer een waar succes was. Op naar het volgende toernooi.

Ellen

De Centauriër is ooit bedacht om interessante en leuke handbal- en niet-handbalweetjes aan de man te brengen. Deze serieuze feitjes en nieuwtjes worden bedacht door de handballers zelf, maar ook het bestuur heeft hierin een groot aandeel. Vandaar dat er tijdens de vergaderingen belangrijke dingen worden genoteerd die wel van belang kunnen zijn om in de Centauriër te vermelden. Zo is het bestuur afgelopen vergadering zeer fanatiek te werk gegaan en zijn ze op de volgende wetenswaardigheden gekomen...

Wist je dat...

- Anneke in 2015 zal bevallen van een drieling?
- De vader ook een onderdeel van een drieling is?
- Je volgens Simon wel kunt uitzoeken wie de vader is?
- Dit volgens Frederik niet kan?
- We dus op zoek zijn naar iemand die uitsluitsel kan geven?
- Simon en Anneke wel heel gezellig samen aan het printen waren?
- Het verdacht lang duurden?
- Het uiteindelijk een succesvolle printmissie was?
- Anneke hem nu 'smeerd is naar Maastricht?
- Yvonne en Rianne echter weer terug van weggeweest zijn?
- Simon zijn broertje heel veel op Simon lijkt?
- Simon dit ontkent?

...En mocht je nog geen spreuken hebben voor op het toilet...

- Word bokser, meer kans op slagen
- Golf is knikkeren voor rijke mensen die te lui zijn om te bukken.
- Ik ken karate, kung fu en nog veel meer gevaarlijke woorden.

- Fietsen is gezond, dus eet meer fiets.
- Ik ben vorig jaar 5 kilo kwijtgeraakt, ik heb ze dit jaar teruggevonden.
- In al onze ijver om sportief te blijven, parkeren we zo dicht mogelijk tegen de sporthal.
- “Mensen, mensen, wat een mensen.” Zeiden de mensen, tegen de mensen. Toen de mensen, zoveel mensen zagen.
- Als jouw tekkel mijn tekkel tekkelt tekkelt mijn tekkel jouw tekkel terug zodat jouw tekkel mijn tekkel niet meer kan tekkelen.
- “Frans”, zei Frans tegen Frans in het Frans: “Is Frans, in het frans ook Frans?” “Nee”, zei Frans tegen Frans in het frans: “Frans is in het frans Francois”.
- Bekijk het van de zonnige kant, de meeste regen valt naast je.
- Waarom heet een verdieping een verdieping, terwijl het eigenlijk een verhoging is?
- Wat doen weekdieren in het weekend?
- Waarom worden appartementen, appartementen genoemd, terwijl ze allemaal aan elkaar zitten?
- Als iemand de kat uit de boom kijkt, heeft de brandweer minder werk.
- Ik zeg altijd maar Zoo, want dat is korter dan dierentuin.
- Er zijn drie soorten mensen, mensen die wel kunnen tellen en mensen die niet kunnen tellen.

... De nodige fietsenhumor mag niet ontbreken...

Mavo-humor: Een fiets op het dak gooien

Havo-humor: Dreigen een fiets op het dak te gooien

Vwo-humor: Berekenen hoe een fiets het best op een dak gegooid kan worden.

Vbo-humor: Een fiets op het dak gooien en de bezitter ook.

F-side humor: Het dak op een fiets gooien.

Kleuterhumor: Een driewieler op het dak gooien.

Amsterdamse humor: Een gestolen fiets op het dak gooien.

Haagse humor: Krèg na duh tering, die viets is te swaach.

Pilotenhumor: Beter een fiets op het dak dan tien in de lucht.

PROVO- humor: Een witte fiets op het dak gooien.

Welzijnswerkhumor: Een praatgroep voor mensen die eens een fiets op het dak willen gooien.

Milieuorganisatiehumor: Het dak bezetten, zodat er geen fietsen op gegooid kunnen worden.

Handelaarhumor: Een fietsenhandel op het dak beginnen.

Racistische humor: Alleen zwarte fietsen op het dak gooien.

Pedofielenhumor: Alleen kinderfietsen op het dak gooien.

Communistische humor: Gezamenlijk onze fiets op het dak gooien.

Bouwvakkerhumor: Een dak bouwen om er een fiets op te gooien

Ambtenarenhumor: Een fiets in drievoud op het dak gooien

Sloppenwijkhumor: Een fiets door het dak gooien.

Voetbalhumor: Een fiets op het dak koppen

Politiehumor: "Wel wel, hebben wij een fiets op het dak gegooid?"

Schele humor: Een fiets naast het dak gooien.

Hennie&Henny-humor: Een fiets het dak op smokkelen

Belgische humor: Iemand helpen jouw fiets op het dak te gooien

Sinterklaashumor: Een fiets door de schoorsteen gooien

Kersthumor: Twee dagen geen fietsen op het dak gooien

Oud-en-Nieuw humor: Een fiets het dak op schieten

Paashumor: Een fiets op het dak verstoppen!

VVD-humor: Geloven dat de fiets vanzelf een keer op het dak terecht komt

D66-humor: Iets ergens op gooien, maar wat? En waarop?

CDA-humor: Geloven dat er ook op het dak wel gefietst wordt

Theo van Gogh-humor: Vloekend een fiets van het dak af gooien

Clinton-humor: Zweren dat je nooit een fiets op het dak hebt gegooid

NAVO-humor: Steeds dreigen een fiets op het dak te gooien, maar het toch niet doen

TROS-humor: Fiets 'em het dak op

VARA-humor: Kijken of er ergens anders ook een dak is om de fiets op te gooien

EO-humor: Wij zingen en prijzen de Fiets het Dak op

SBS6-humor: Een naakte fiets het dak op gooien.

RTL4-humor: De fiets het dak op vervelen.

Kleine-broertjeshumor: Zeuren dat de fiets het dak op moet.

Fietsenmakerhumor: de fiets zodanig oplappen dat deze het dak weer op kan.

Dakdekkerhumor: Gooi eerst al die fietsen maar van het dak!!!

Mike Tyson-humor: Een stuk van het dak af bijten.

Egoïstenhumor: Alleen mijn fiets mag op het dak worden gegooid.

Domme blondjes humor: Een gooi op de fiets dakken????

Fetisjistenhumor: Geil worden van fietsen op het dak gooien.

David Copperfieldhumor: met veel rook en lichteffecten net doen alsof je een fiets op het dak gooit.

Milosovic humor: Alle Albanese fietsen op het dak gooien.

Gabber-humor: Effe uit je dak fietsen.

Dementenhumor: vergeten dat je een fiets op het dak hebt gegooid.

Rechts-extremistenhumor: Het dak is vol.

Patserhumor: Een fiets over het dak gooien.

Kleurplaat

handbal

Zoals u allen bekend zal zijn heeft Alex sinds eind december hard zijn best gedaan van de zon te genieten. Hierbij heeft hij kosten noch moeite gespaard ons hier regelmatig over te informeren. Ondertussen is hij al weer terug, maar we vonden toch dat we jullie deze Literatuur, met grote L, niet konden onthouden. Echter, om het milieu niet te veel te belasten met papierconsumptie (Alex CO₂- footprint is ondertussen al maat 52), hebben we Alex' levenswerk iets kleiner afgedrukt dan de rest van deze editie van de Centauriër. Voor zij die het echt niet kunnen lezen: microscopen op het forum, 8^e verdieping.

Hallo daar,

Momenteel zitten wij (Judith, Carien en ik) in Phnom Pehn (Cambodja), waar we zojuist het museum (gevangenis van Pol Pot) hebben bezocht in deze hoofdstad en daarvoor naar de killing fields zijn geweest. E.e.a. kun je praktisch 1 op 1 vergelijken met die flapdrol van 70 - 75 jaar geleden. Was niet bepaald amusant wat daar werd uitgehaald => moorden en martelen om het martelen. Was vrij indrukwekkend moet ik zeggen.

Maar goed de resi ging van start op de 17e, de dag dat de eerste sneeuw haar bezoek bracht in NL. Gelijk het hele land plat en ik mocht met de trein via Antwerpen naar Schiphol. Met alle vertraging een slordige 8 uur met de trein. Maar ik heb hhet gehaald (de dames zouden een dag later komen). De start van de 6-weekse reis is nu eindelijk een feit. Na bijna 2 uur vertraging met de vliegmachine geland op Kuala Lumpur (intimi mogen KL zeggen) - Maleisie. Opgehaald door vrienden Gijs en Sherry. Was zeker goed om hen te zien en gelijk hun nieuwe stulpje op 21 hoog als eerste gast te megn inwijden. Incl. swimmingpool is dat aardig gelukt. De eerste avond getraceerd op een Koraanse BBQ => tja als je ' locals' in je vriendenkring hebt mag je je gelukkig prijzen want dan krijg je echt het meeste lekkere (en best goedkope) eten in de buurt. Die avond de eerste Kakkerlak ergens mogen verwelkomen, maar na wat geborrel en de jetlag (allicht eerdere ervaring in Ecuador met kakkerlakken in de jungle) was dat in principe geen uitdaging meer. De dag er na wilde plannen op een groot lake te bezoeken met alles er op en er aan, maar een buitje regen (zegmaar met emmers water tegelijk) werd het e.e.a. beperkt tot het nationaal museum, en ik mag zeggen was een aanrader => voor 0,50 euro 4 musea over de geschiedenis van Maleisie. Daarna de dames ophalen en weer verwelkomen, etc. etc.

Omdat de meiden nog nooit in KL geweest waren een privegids meegenomen (Sherry = een Malei), dan zie je echt alle highlights van KL binnen een dag (ze kent de weg dat scheelt behoorlijk). Nog wel wat luke volgens en apen gespot bij de Lake Gardens van KL.

Tijd om richting Vietnam te reizen en daarbij eerst mijn oud collega's te bedanken van Hagemeyer die mij daarover een boek hebben gegeven. Ho Chi Minh City (HCMC - oftewel Saigon). Ik mag wel zeggen druk druk druk daaro. Duizenden brommers / motors op de weg en oversteken maar (O en reden bijna net zoveel bussen en auto's). Wel een aardige stad, maar de uitlaatgassen moeten ook ergens heen en dat is vooral in de longen van de mensen die te voet gaan (de rest heeft een mondkapje op). Aangezien we niet echt succesvolle kaartlezers zijn, kwamen we overal bij middagpauze aan (zo leek het), alles dicht, dus maar naar de Chu Chi tunnels 70 km van Saigon.

Centauriër februari 2010

Taxi gehuurd en je zou je denken. Onze taxi was nog nooit van z'n leven buiten de stad geweest, dus die reed alle kanten, behalve de goede op. Met wat hulp van onze kant en de bevolking zijn we er gekomen. Zodra de foto's klaar zijn zijn die zeker het bekijken waard. Ben in een tunnel geweest (was groter gemaakt voor de langere toeristen, maar ik kan je zeggen met een hoogte van 70cm en een breedte van +/- 40/50 cm was het toch vrij krap. Ook in een schuttersputje wat leuke snapshots gemaakt en ja ja met een M16 geschoten. Dit was the funny part, maar achteraf had ik toch wel te doen met de Amerikanen (net 20, verweg van huis) die daar met van allerlei vallen (boobytraps) het leven lieten. Voor wat ????? => politics, terwijl de Vietnamezen alleen vochten voor een vrij land (op andere idealogie-en dat de onze dat wel). Na wat dagen in Saigon te zijn geweest, een romantische trip via de Mekong Delta geboekt, althans dat dachten we => werd een 2 uur durende busrit, gevolgd door een leuke tocht over de Mekong River, daarna een village met een Vietnamees roeiboote etc. Klinkt leuk, tenzij je je bedenkt en met 60 anderen aan het reizen bent. De hele groep ongeïnteresseerd achter elkaar aansjogt en gids vooral bezig is met hoofden tellen. Kortom niet echt boeiend want het was een vrij commerciële tocht vol toeristische attracties en niet het echte leven leek het. Daarna nog een busstrip van 7 uur om op de juiste tussenstop te komen. Gedoe dus. Onderweg wel een paar leuke mensen in de groep weten te ontdekken, krokodillen gespot (zijn toch wel groot, maar het feit van hun lot was al bezegeld => tasje of riem en de resten in de pan). Ook wel aardig om te vertellen voor de mensen die van slang of rat houden => Mekong Delta is de place to be. Ik heb het maar simpel gehouden (voorlopig). Uiteindelijk met een snelle speedboot naar Cambodja getrokken en als je dit land met Vietnam vergelijkt, dan is deze laatste een rijk land, op de hoofdstad na. Goed, vandaag dus zeer onder de indruk van de periode van de rode Kmher en met de vervolgperiode van Pol Pot. Cambodja is zeker weten een mooi land, met fantastisch aardige mensen, die op hun manier hard werken. Verder veel last gehad van oorlogen (denk aan Angkor Wat, Vietcong oorlog => amerika heeft haar oorlogsgebied uitgebreid en de vele oorlogen met Vietnam of rare mensen binnen de Kmher gemeenschappen). Morgen met de bus naar Angkor Wat. Groet en mocht het niet meer op tijd lukken

De beste wensen en een gezond 2010
groet
Alexander

Zo mensen,

Net gelezen over een aanslag in een KLM vliegtuig, dat het sneeuw nog niet geheel van de lucht is verdwenen, dus het is tijd om eenieder weer eens te verlekken met ruim dertig graden en interessante bezienswaardigheden.

De busrit van Phnom Pehn was bumpy en de stoelen niet echt geschikt voor de langere westerling. Edoch hebben we Siem Reap (zeg maar de entrance stad van Angkor Wat) gehaald in een acceptabele toestand. Ik lieg niet als ik zeg dat het al vrij direct schreeuwend heet is. De poort van het busstation was gesloten en later werd duidelijk waarom. Ongeveer (heb ze niet echt geteld) staan er zo'n 100 tuktuks mensen om je heen te schreeuwen voor weet ik veel wat => duidelijk is wel dat er geld uit je portemonnee geklopt zou gaan worden. Echter met een vooruitziende blik hadden wij recht op gratis transport naar ons hotel (welke het dan ook zou zijn). Na wat geklungel bij volle hotels een villa hotel met zwembad tot onze beschikking opgeëist. Angkor Wat een gigantisch complex, bijna geheel vervallen tot een paar goed bewaarde resten. Vele tempels (beter zou zijn kastelen met daarin tempels) bestrijken het gebied. Dag 1 hebben we

besloten om per fiets te doen, we zijn tenslotte Hollanders. Op weg naar het gebied, na de eerste 7 km, eerst effe 50 dollar pp aftikken als parkfee, en dan op zoek naar de eerste waterbekken. Het was zo'n 10 km omfietsen, maar wij dachten dat het zeker de moeite waard zou zijn. Na veel zoekwerk en uitkomende op een grote weg, bleek e.e.a. niet geheel duidelijk te zijn, ook niet voor de lokale bevolking. Carien probeerde de lokatie van ons uit te zoeken en na een kwartiertje stonden er zo'n 15 jonge gasten zich te bemoeien om een klein kaartje. Was toch effe leuk omdat te aanschouwen. Ik stond die tijd even 'bij te praten' met een man die een kindje in een hamgat had liggen (let wel vastgemaakt tussen de handvaten van het stuur). Na Carien uit de benarde situatie te hebben 'gered' (?), volgens mij vond ze het nog leuk ook nog), maar weer het hele eind terug gefietst. Weer op de normale weg aanbeland hier en daar wat tempels van alle aard bekeken. Langzaam begon mijn achterste wel twijfels te hebben over het idee aan fietsen. Mocht er nog iemand zijn die dacht dat Angkor Wat volledig in de jungle ligt, tja min of meer is dat zo, echter alles is per auto daar te bereiken. Het valt me nog mee dat er geen snelweg door de tempels zelf zijn gelegd. De fietstocht was vest aangenaam zo door de bossen, maar behoorlijk warm. Tijd voor wat verfrissing bij een bar was dus geboden. Het was niet direct cafe dudok in den haag, maar met een hoog krijsend stemmetje die een vrouwtje opzette schoven wij tich aan onder een gutje om een zowaar steenkoude cola naar binnen te gieten. Enfin, de echte tempels hebben we laten liggen voor die dag, zou zonde zijn om er iets te snel doorheen te rennen, vanwege de hitte. Na het fietsen (en een leuke band), heerlijk een duik in het zwembad genomen. Nuwist mijn achterste het zeker, fietsen op een mountainbike sinds lange tijd, had misschien niet geheel verstandig geweest. Die avond heerlijk bij een foodstall gegeten, ons verwend met een superijs, en neergeplofd op bed. De dag er na alweer vroef op, nu met een tuk tuk (een brommer met een soort van oplegger er achter waarin max vier mensen kunnen). Uiteraard het pronkstuk als eerste bezocht, Angkor Wat itself, een terrein van zo'n kleine 6 Km², geheel ompoort. Bizar is het ontstaan, een koning die het bouwde en zowaar geen rivaliteit bij de opvolgers dus daarom is deze zo groot en ver afgebouwd. Gaat om de Buhistische invalshoek, waarmee e.e.a. in elkaar is gezet qua architectuur. Achter vele jaren later, deels onder de khmer invloeden (laat 1600 ontstaan => Khmer is zeg maar de taal en de voorloper van de Cambodianen), hebben de meer voor het Hinudisme 'gekozen' en vele Budhabeelden vernietigd. Dat maakt alle tempels ook bijzonder. Nu is het weer Budhistisch ingevuld, maar het is nu wel een religie (beter filosofie of geloof) die Goden kent, met hinduïatische bouwstijlen en eigenlijk een geschiedenis heeft waarbij er heel wat oorlogen en intriges zijn uitgevochten.

Deze smeltkroes heeft een bijzonder resultaat gehad. NAdeel was dat er hordes toeristen waren, een grove schatting komt uit op een 10.000 mensen in en om de buurt van deze tempel. Tel daarbij op alle tuk tuks, bussen, auto's, etc, etc. en zie de honderden parkeerplaatsen. Was mij iets te druk en te toeristisch allemaal. Was op zich aardig om te zien dat de kuddes toeristen vrijwel onmgointeresseerd en al puffend achter een gids aan liepen, met zijn verhaal richten een publiek dat geen idee had wat ze er kwamen doen. De wat verder afgelegene tempels waren gelukkig iets rustiger en in een enkel geval best bijzonder. Mooiste was toch een tempel (geen idee wat de naam was), waar de bomen op de muren en in het gebouw waren gegroeid. We konden zelfs een stukje door een bos lopen in het tempelcomplex.

Die avond na een vermoeiene dag maar weer het zwembad ingedoken voor wat verkoeling, en het zand van je af te spoelen (voordat het doucheputje verstopt raakt). Door de luxe versie van rondreizen kom ik nog geen vreemde wezens tegen, daarentegen wel weer bijzondere mensen. Een koppel heeft mij geweze op het boek 'first they killed my father' en voor alle mensen die willen weten hoe de tijd van Pol Pot haar uitwerking had op de bevolking zou dit kunnen lezen.

Voorlopig zitten we in Bangkok naar een zware vermoede reis => bijna gratis (beeje per ongeluk zijn ze ons vergeten bij het betalen, daar maar een extra biertje opgedronken). Vanavond oud en

Centauriër februari 2010

nieuw, ben benieuwd, maar aan het aantal Nederlanders hier te zien zou het bes wel eens een aardig feestje kunnen gaan worden. Als het goed is komt een ander deel vrienden ook, dus daar zal het niet aan liggen.

VAnuit deze kat en zes uur te vroeg voor jullie => Gelukkig nieuwjaar.

Groet

Alex

Duszzzz...

Inmiddels zijn we op de bus aan het wachten richting Khao Uai National Park, waar we dan toch onze eerste vreemde beestjes op grond of lucht hopen te zien. Veel Meer dan olifanten, een paar bijzondere vogels en een schildpad in de wateren van Banfkok City (naast dikke vette vissen) zat er nog niet in. Veel had ik dus verwacht van het oud en nieuw feest in Bangkok, en na een twijfelmoment of we de 12.00u tijdgrens in het backpackers gedeelte zouden zien of waar alle Thai zouden zitten op Siam square, werd deze laate als meest interessan/nt beoordeeld. Druk was het zeker, even een schattnig, maar ik denk dat de DAM in A' dam +/- 4 keer hutje mutje vol had gestaan. Om op het square te komen via metaaldetectors, e jawel hoor => drank in alcohol vorm verboden. Enige wat mocht was je eigen waterflesje, verkocht werd er ook niets. Richting 12 uur staat er een aantal artiesten op het pofium liedjes te zingen van K3, wat love songs die net zo goed door mijzelf gezongen hadden worden. Het publiek kolkte (???) oftewel, iedereen zat op z'n gat en van een feeststemming was nog geen blijk. Gelukkig zat er 1 person in het publiek die zich helemaal liet gaan als er een nummer werd gezongen (2 maar op de hele avond) die wat meer ritme kende. Ongelooflijk m,aar waar het hele publiek (dat dus eerst zat) ging staan en gilde, floot en klapte vor deze persoon. Ik weet zeker dat hij goed heeft geslapen. Beetje lullig voor de zangers en zangeressen, want voor hen werd er niet geklapt of uitbundig gedaan. Allicht een leerpunt voor het komende jaar. Kortom 12uur bereikt en na een paar vuurpijlen, ik denk zo'n 20 (wel mooie) maar al die mensen tegelijkertijd naar huis. Gezllige boel, maar we hebben onze beurt afgewacht in een lokale kroeg. De dag er na wat door Bangkok gelopen, beetje sightseeing dus, waarbij het meest interessante de bootocht (ferry) naar chinatown was, en waar we de schildpad en vele vissen hebben gezien, en dus chinatown zelf. Een portje druk daar. stel voor een gangpad van 1 meter breed, en geloof het of niet, maar gemiddeld vier personen naast elkaar, spulletjes kopen en schuifelen.

Nog effe gechilled in een parkje, maar de hitte duwt je toch snel richting het zwembad om wat af te koelen.

Tijd dus om naar Kanchanaburri af te reizen, per lokale trein (geen deuren, ramen of A/C uiteraard). Voor 2 Euro bijna 3 uur in de trein, door mooi landschap heen flitsen, euh aankachelen. Ook wel weer wat armoede gezien, bij huisjes die +/- 1 cm vanaf de spoorlijn stonden.

Kanchanaburi bekend van de River Kwai en de films over ' Bridge over the River kwai' . Vele doden zijn hier gevallen, inclusief (relatief) veel Nederlanders. Bij aankomst een hstel uitgezocht, opvallende ditmaal is dat iedereen een fantastische tuin heeft achter met uitzicht over de rivier. De plekjes zijn alvast perfect. Natuurlijk eerst het museum beocht, om wat te leren over de Japanse oorlog, en daarna de kwai bridge zelf bezocht.

Oeps ik moet van de hostel uitschecken, dus ga volgende keer verder.

Houd jullie taai in het kentterkoude qweer en uitkijken met rijden.

Alex

Net gelezen dat het weer in NL niet echt lekker is als je nr je werk moet rijden => veel sneeuw en gladheid. Dan is het hier net iets minder afzien met zo'n 35 graden bij de river kwai en zo'n 25 graden nu in de jungle (zowaar internet hier).

Bangkok was dus niet echt hoogstand en na een dagje winkelen op de eerste dag van het jaar, zijn we doorgetrokken naar Kanchanaburi (waar de river Kwai is bezocht). Daar zijn we met een 3e klass trein (lekker in de openlucht) naar toe gereden Dat was op zich al een mooie tocht) en een guesthouse vinden leek een probleem te worden (geen flexibiliteit in prijs of ze zaten vol), maar na een tijdje een schitterende lokatie aan het water gevonden (alleen onze kamer niet), met een fantastisch mooie tuin en relatief koel. Die middag natuurlijk direct aan het werk (hmmm mijn collega's zullen daar vast en zeker anders over denken), maar het museum van de Japanse bezetting bezicht incl. het militair ereveld, tot zover was ik gekomen.

Aangzien de brug niet echt voorstelt op dit moment (vele toeristen, en een treinstje dat en half uur rijdt over 500m en terug),leek het een goed idee om de dag er na een eigen tripje te gaan doen. Natuurlijk mooie zonsopgang meegemaakt (eigenlijk de eerste van onze vakantie) bij de brug. Enfin, de dag er op met z'n 3-en een bus aangehouden (een afgetrapt ding d'zelfs in India al afgekeurd zou worden) en ja hoor bomvol (nou ja dat is al snel als er net meer dan 20 man in kunnen) met Duitsers, Hollanders en een paar blanken waarvan ik de taal niet begreep. Op naar de waterval De LP had het over 30 km, maar het bodje gaf na een 15 km toch nog 80km te gaan gaan. Dan maar wat filmpjes maken en weldra stonden in de volle zon voor de hoofdingang om aan onze wandeling te beginnen van de 7 treden tellende waterval. Lengte net geen 3 km, en een stijging van een paar 100m gok ik. Zeker in het gein was het een drukte van jervelste en van effe lekker badderden zou geen sprake zijn. Echter na wat klimmen en klauteren, waarbij ook de mooiere stroompjes onze ogen konden vervoeren, werd het minder druk. Hollanders als we zijn gaan we natuurlijk eerst naar de hoogste, en in het samen zijn van wat aapjes effe lekker wat gezwommen. Oh en dat met die visjes die an je voet knabbelen, das best een raar gevoel en vorlopig staat dit nog niet op mijn verlanglijstje (met die visjes). Nadateen handige Engelse gas e zelf achterkwam waarom het voeren van de apen niet handig was zijn we met +/- 40 apen weer naar de beneden watervallen gelopen. Al met al best een leuke dag gehad en tijd om de trip te regelen die ons zou leiden naar Khao Yai national Park, alwaar vreemde lopende organismen op ons zouden staan wachten. Een minivan bleek de beste uitweg, en bij een overstappunt de trein gepakt. De trein die er toch wat langer zou doen dan wat wij verwachtten en ten slotte ook nog eens met bijna een uur vertraging aankwam, zijn we dan aangekomen op de plaats waarik nu zit (en eigenlijk mogen weer vertrek), Pak Chong, een voordorpje van het national park. Het was nog een hele poging om een hotel te vinden die ons wilde hebben, en waarbij ik ook nog eens wat geldvoordeel zou kunnen behalen, maar het is gelukt. Fantastisch gloednieuw hotel voor 4 euro p/p p/n, incl ontbijt. Ik wil het toch even gezegd hebben.

Direct een tour geregeld door het jungle gedeelte, met gids (is verplicht). En zoals het gezegde voor vele zaken gedlt => komt de jungle niet naar ons toe, dan moeten wij naar de jungle toe. Naats wat krokodillen, vissen, schildpadden e.d. hadden w nog geen spannende dingen gezien. In het nationale park begon het kalmpjes aan, gestart met de standaard apen (gebint langzaam toch flauw te worden)m maar al snel lieten de Horn bill vogels zich zien (wat kleiner als een toekan, maar nog steeds impressief). Zelf nog nooit een Gibbon gezien (soort mini oerang oetang), dus bij het spotten van een mogelijke familie(met een jonge) direct (en dus blind) de bossen ingerend. Ze waren een partij snel, echter de leeches (bloedzuigers ook). Judih twee en ik zij eenmaal te grazen genomen door die dingen en die laten een heel bloedbad achter. Valt op zich allemaal wel mee, maar het is wel leuk om even dramatisch te vertellen. Het leek dxe gids toch verstandiger om ons wat beter voor te bereiden voor onze trektocht door een stukje echt regenwoud van Thailand. Spciale soort sokken aan en je. Mooie klautertocht, eerst over echte paadjes, vervolgens over boomstammen, een afdaling via een waterval (stond droog => don't worry), maar in feite alles via een ouder olifantespoor, die zij hadden achtergelaten. Veel mooie bomen, planten en bloemen gezien, foto's volgen nog en de tocht ging voort. De eerste krokodillen zaten (gelukkig) nog achter vralies, maar

Centauriër februari 2010

we zijn er ook eentje onderweg tegengekomen. Das toch hele andere koek mag ik je zeggen. Na zo'n spannende eerste sessie kan een lunch in dat zelfde gebied natuurlijk niet uitblijven. Vlakbij een schijnbaar bijzondere waterval (de film 'de beach' is daar opgenomen), mij zei het niets, wat gepoedeld. Langzaam werd het weer eens tijd voor wat actie. Op zoek naar wilde olifanten (eerlijk is eerlijk, ik dacht eerst nog yeah right) de jeep in en zoeken maar. Mooie ree-en gespot, wat vogeltjes, maar inderdaan geen olifant gezien. De gids vond het zelf ook jammr, maar ijd om maar een zonsongegang in de jungle mee te maken. Geloof het of niet (staat op camera), we waren net omgekerd of een hele horde wilde olifanten, kwam zowat het bos uitrennen (nou vooruit lopen). Er zat een jong bij (toch nog en jaar oud) en een babytje (laat dat tje maar wg trouwens). De kudde kwam uit het bos en vond onze auto erg interessant, op hooguit twee meter afstand liep een gogantische olifant achter onze auto aan. Eenmaal raden wie het dichtse bji zijn slurf zat, duszz... mijn inziens had hij best wat harder weg mogen rijden ipv stapvoets (hij/zij bleef maar achter ons aanlopen, op zeer korte afstand). De olifant in kwestie ging echter wat eten (loopt gewon het bos in en gaat dan ploegen), dus wij weer terug naar de rest van de kudde, alwaar de kleintjes alvast seksuele voorlichting kregen (staat op de film, dus de details volgen later). Na it toch wel eheftige avontuur en en stukje ervaring werd het tjd om naar huis te gan. Geen zonsongegang meer, maar dat kon het hebben.

Vandaag na een rustige start, een stukje gereden op een olifant (makkelijk gezged, maar valt toch effe tegen), in een fantastische waterbron gezwommen om vervolgens naar het uitzwermen van vleemuizen te gaan kijken. Was best indrukwekkend, even een telling (grofweg) een paar miljoen (toen ben ik gestopt). Was een schouwspel van circa een uur, maar ze bleven nog steeds uit een soort van grot komen. Meest mooie (niet voor die vleermuizen trouwens) was het schouwspel van een par uilen en en paar arenden (DACHT IK). Zij maakten jacht op die vleermuizen en je kon zien hoe die vleermuizen uit de lucht weden geplukt. Was zeker mooi om te zien.

Goed nu s het bijna bedtijd voor mij, morgen richting Ko Chang (eiland in de thaise zee), en dan zien we wel weer verder.

Alvast goed weekend en sterkte in dit koude weer.

Alex

Het weer op 'nu.nl' lezen geeft mij de indruk dat de verwarming nog niet echt uitgezet kan worden. Het is echter ook hier flink afzien, om jullie een hart onder de riem te steken.

Momenteel op het eiland van 'Koh Chang' in de golf van Thailand, waar het de verschrikkelijke temperatuur bereikt van rond de 35 graden, hier en daar een verdwaalt wolkje (tenzij de zonsongegang begint => dan is het bijna volledig bewolkt => beetje jammer). Kortom het is gewoonweg afzien.

De rit van Khao Yai national park was ook niet echt soepeltjes => excuus btw dat mijn vorige mail nogal wat typefouten bevatte, maar ik mocht toen het toetsenbord te schuld geven. I.p.v. de 6 uur durende trip nam na een tocht van 1 uur bus, een andere busrit 8 uur in beslag. De reis was compleet met een irritant andere stel dat al parasiterend profiteerde van onze onderhandelingen. Verder was het wat krapjes, en om de sterke magen van ons te testen zat naast ons een familie, warvan de kinderen in keurige volgorde de bus onder aan het kotsen waren. Dat was dan ook effe afzien. Gelukkig werd er niets opgeruimd, en zodra er plaats was in een ander deel van de bus, verhuisde de familie daar naar toe, om van een heerlijke en vers ge-BBQ-de worst te gaan genieten. Oh en eenmaal raden, die stoelen werden op dezelfde wijze door de kinderen behandeld, zodat de worst weer gerecycled kon worden. Duszz...

Eerste nacht op het eiland wat krapjes geslapen, en eerijk is eerlijk nu liggen we op een soort van resort, met zwembad uiteraard wat t genieten van de zon, effe relxen en wat dingen die het eiland zoal te bieden heeft. Gisteren zijn we naar de op 1 na hoogste berg geweest. Ongeveer 662m hoog,

Centauriër februari 2010

vanaf nul begonnen uiteraard en binnen 2300m lopen zaten we op die top. Das een heel geklauter geweest kan ik jullie vertellen.

Vandaag een chill dan om voor de allereerste keer naar het strand te gaan, vanmiddag een massage gepland, om morgen dat weer keihard er tegen aan te gaan => met een boot mee om te snorkelen en eilandjes af te struinen in die zinderende hitte.

Gelukkig zitten hier wat meer vogels dan in de rest van Thailand, dus dat klinkt mooi in de avond. Verder niet veel te melden. Het zit er voor Carien en Judith bijna op, en dan kan ik mijzelf opmaken voor een reis door sumatra.

Ik kan alleen maar zeggen houdt vol in NL!

Groet en doe voorzichtig

alexander

Zooo,

Inmiddels op donau toba (ergens in het midden van sumatra). Tijd om waarschijnlijk voor de een na laatste keer wat bij te praten. Voordat Carien en Judith mij hebben moeten verlaten voor de mooie winterlandschappen in NL, zijn we op het eiland van Hoh Chang even van kant gewisseld. I.p.v. het toeristische gebied zijn we gereisd (na veel gedoe met taxi's en uiteindelijk met een privechauffeur) aan de andere kant beland. Fantastisch visrestaurant met in totaal drie gasten (wij dus). Aan deze kant van het eiland hebben we brommertjes gehuurd, was al direct hilarisch, waarmee we eerst naar de mangrovebossen van het eiland zijn gegaan. Kano gehuurd en effe lekker rondgepeddeld, totdat er een gigantische spin (toch zeker 10 bij 12) in mijn kano zat en er enige paniek uitbrak. Tocht was voor derest best relaxed en leuk. Vervolgens doorgereden naar 'lonely beach' => de naam is waarschijnlijk te danken aan de bijna onbereikbaarheid van het stuk strand, maar het was er zeker even een soort van bounty gevoel. Weinig mensen en een schitterend stuk strand. Tja, ook aan deze dag kwam een eind en met wat visgerechten (zowaar ik) naar bed om de volgende dag via de ferry n een minibusje in bangkok aan te belanden. Inmiddels als ervaren backpackers natuurlijk alles vol aangetroffen aan guesthouses, er was hier en daar echter nog wat vrij tegen bedenkelijke kwaliteit => bv douche boven het toilet.

Enfin, de 14e brak aan en Carien en Judith hadden nog de kans om het paleis te gaan bezoeken, maar mijn vlucht ging al vroeg in de middag, dus het moment van afscheid was nu toch echt gekomen. De tranen hebben de straten van bangkok blank gezet (kan ook de regen zijn geweest), maar nu was ik toch echt alleen. moet nu ook voor mijn eigemn snacks en water zorgen.

Op de naar de luchthaven en zowaar gelukt na heel bangkok te zijn doorgecrosst met een busje om alle passagiers op te pikken. Luchthaven was aardig, de vlucht niet echt bijzonder en hupla terug in Penang (eiland bij / van Maleisie). Toch wel bijzonder. Drie jaar geleden vol spanning hier ook beland en nu was het een snelle stopover en e.e.a. was bekend bij mij. Leek net of ik er al jaren woonde. Grappig dus.

Dag er na de ferry genomen => 7.30u daar, 8.30 check in, 9.30 reeel vetrek. Kortom kletsboek om vroeg op te staan.

I.p.v. de beloofde 5 uur deed de ferry er 8 uur over. Aangezien in het binnen de ferry bijna onder nul is (iedereen heeft jassen en ekens over zich geen), de tocht merendeels buiten meegemaakt. Daar zowaar voorbij een groot zeeschip gevaren, en verder wederom niets bijzonders. Op sumatra een geheel gedoe met een italiaanse gast die z'n fiets kwijt was, stel je voor een italiaan die echt op alles en iedereen staat te schreeuwen dat het overal beter is dandaar. Het versnelde in ieder geval de wachttijd.

Centauriër februari 2010

Nog niet buiten de poorten v/d haven en ik werd besprongen door mensen die wat wilde verkopen. Bij een iemand was het mogelijk om via ATM een hostel naar keuze te pakken voor 20K roepie => 1,30 euro of zo. Uiteindelijk wilde hij meer, maar natuurlijk niet, kortom de eerste pissed off indonesiër was er. Ik had reeds een mooi guesthouse in gedachten. Spraken bijna geen engels, maar de charme was er niet minder om. Ze hebben echt hun best gedaan om e.e.a. zo goed mogelijk te doen. Schoonmaken was echter niet hun sterkste kant. Ze waren superaardig en behulpzaam en wisten mij aardig de juiste prijzen van indonsie te vertellen.

Met een mototaxi naar het busstation gereden (10km verderop), en de bus (open en local bus) richting Bukkit Lawan gereden. Schijnbaar was ik direct onderwerp van gesprek in de bus (toeristen nemen vaak privebusjes). Er was 1 iemand die mij 'durfde' aan te spreken, en tja die bleef ook zowat de hele busrit tegen je aanpraten. Was op zich best grappig. Ik wil daar op vakantie en dingen meemaken en in fietsen ben ik dan wee hun vakantie/attractie.

Na vier uur rammelen en eigenlijk een fantastische busrit door eerst een paar steden en uiteindelijk allerlei plantages aangekomen in Bukki Lawan, bekend om haar apen en vooral Oerang Utangs. Ik mocht mij verblijven met guesthouse 'greenhill' met in totaal twee kamers (!) en ja ja een banboo shower => oftewel een banbo stekend uit de muur met steenkoud rivier/regen water => over afzien gesproken. Mooi was het wel. was trouwens ook mijn eerste 'hut' met klamboe, die aardig noodzakelijk bleek. Nogal wat insecten, inclusief onder de klamboe (in mijn bed dus).

Die avond eerst met een duitse vrouw rondgewandeld in de burt van het dorp en een tweedaagse jungle tocht geregeld. Uiteindelijk was de groep met vijf en konden we dag erop met z'n allen gaan trekken door het regenwoud van Sumatra. Het is hier regenseizoen dus e.e.a was wat slippery, wat bij mij in ieder geval een baluwe plek op mijn heup heeft opgeleverd. De tocht begon echter rustig met een mini rubber plantage, vervolgens wel wat stevig geklim en geklauter. Na twee uur stoeien met ons zelf en de gladde stenen stonden we echt in eenkeer tussen verschillende apen, echte meerdere Oerang Utangs, longtales en tamso apen (een punk hoofd hebben die). Was toch even bijzonder en ja ik heb foto's en zowaar een filmpje! Ineens kwam daar 'Mino' aanzetten => de beruchte aap van Bukki Lawan. Schijnt agressief te zijn, dus de hele bubs aan het rennen aan, maar Mino gaf niet op en kwam ons vrolijk achterna. Al voerend met fruitwerd de snelheid van haar er wat uitgehaald, maar onze gids was geheel in paniek. Gelukkig liepen er ook andere groepen met wat meer 'ervaren' gidsen, die e.e.a. goed onder controle hielden. Na tweemaal achtervolgt te zijn door de haast wereldberoemde 'Mino' en en schijnbaar vele (vooral gids) slachtoffers, konden we uiteindelijk met onze handen een e.e.a. junglelunch pakket eten (soort nasi) => was nog lekker ook nog en bij een mooie waterval. Na wat geklauter op een schitterend viewpoint nog een Toekan gezien (helaas geen foto kunnen maken, wel mezelf). Na een hele dag glibberen en glijen, naast al het klauterwerk, tijd om richting 'basiskamp' te lopen om daar midden in de jungle een lekker uiltje te knappen tot de volgende ochtend. Na het eten bij een rivier, wat denkspelletjes gedaan (gelukkig ben ik nog ergens goed in) en vervolgens van de junglegeluiden in de nacht kunnen genieten, ietwat overstemd door de flink stromende rivier vlak bij. Na een nacht op een heerlijk hemelbed geslapen te hebben => hmmm de keiharde ondergrond onde een plastisch zeil, was ochtendgloren een welkome afwisseling. Na een heerlijk ontbijt (tja ik weet niet ze het doen daar in die jungle maar het is eten is en blijft echt fantastisch), naar een waterval in de buurt gegaan, via het doorwaden van een sterk stromende rivier, hangend via bomen, weer een rivier doorwaden en wat geklauter. Hier wat gezwommen en een waterval massage ondergaan (deze beviel een stuk beter dan de massag in Koh Chang waarbij ik feitelijk de hele nacht niet heb kunnen slapen) => en ja ja er zijn wederom foto's. Als je ergens naar toe moet, dan ook weer terug, aldus geschiedde, en tot mijn nek die rivier doorgewaad, om vervolgens een noodle soepje naar binnen te schuiven/slurpen.

De tocht werd afgesloten met een soort rafting op grote rubberbanden (aaneen gemaakt met

Centauriër februari 2010

touwen). Ging er echte lekker aan toe, en helaas geen camera bij de hand gehad, want wat zeer grote lyzards en een soort komodo (reuze lyzard) gezien, van ongeveer anderhalve meter lang. Die middag eigenlijk niet meer zo veel gedaan, biertje gedronken in mijn hangmat gelegen en over mijn avonturen gedroomd. Die avond met de junglegroep nog ergens wezen eten, was echt een supergroep. Van morgen vroeg op om de tocht naar Donau Toba te ondergaan. De scenec route was echt hetzelfde en het blijft genieten, alleen de inhoud van de bus had zich enigszins veranderd, i.p.v. schollgaande jeugd zat er nu palmladeren, noten, cocosnoten, kippen, tanks voor benzine en rare stinkende mensen in de bus. Tja... ook dat is Indonesia. gelukkig hoefde ik ditmaal niet met de kippen op mijn scoot verder te reizen, maar bleef het bij vreemde balen met iets in mijn nek. Vervolgens mijn tocht voortgezet met een minibus met allerlei bijzondere maar ook (letterlijk) nietszeggende mensen, gelukkig zat er naast mij wel een aardig meisje die naar haar werk onderweg was en wat engels sprak. Al opgevangen in zo'n bus duurt eigenlijk elke minuut te lang, maar het was wel weer een stuk jungle van het midden van sumatra waar we doorheen zijn gereden. Overigens mijn tweede verkeersdode van de vakantie gezien op e weg waar ik nu zit. Donau Toba is een eiland dus eerst nog met de ferry, die ouder is dan de boot van sinterklaas, meer geluid maakt dan een straalvliegtuig, maar die me hopelijk wel op een mooie plek heeft afgezet, want het was inmiddels aarde donker hier.

Ik kan bijna zeggen tot binnenkort.

groet

alex

Was mijn vorige mail nog vol enthousiasme en uiteindelijk tevergeefse plannen, deze mail (de laatste) zal een andere toon aanslaan. Mijn vorige mail nog met een goed gevoel (letterlijk) getypt, die nacht bleef er nog maar weinig vakantieplezier over. Ergens in de nacht crisis => en werd het toilet het meest bezochte vakantieplekje van dat moment. Zeer slecht was ik die nacht, aan alle kanten spoot het er letterlijk uit vanuit alle hoeken en gaten, en die ochtend bleef uiteindelijk alles stabiel. Er was tenslotte niets meer om eruit te komen. Na een volle dag en nacht verder geslapen te hebben, de ochtend er op een toastje gegeten te hebben, wat direct weer buikpijn opleverde, bleek de indicatie van dokter Alex een ernstige voedselvergiftiging te zijn. Een andere hotelgast (zelfde gegeten als ik had z'n eten laten staan, en was ook niet lekker geweest). Dit alles op Lake Toba in Sumatra. Die dag nog wat verder geslapen en geprobeerd wat te eten, en incl alle norit zowaar twee toastjes die avond geprobeerd te eten. Om nu te voorkomen dat ik alleen maar hotelkamer zou zien heb ik die volgende dag in op doktersvoorschrift een scooter gehuurd en wat niet toeristische paden af te crossen. Al levend op cola en biscuitjes was het een relaxte dag, een beetje verbrand en eenmaal aangehouden door de politie (ik had geen helm bij me).

Aangezien ik me nog niet stabiel voelde (buikpijntjes, krampjes, etc.), vond ik het verstandiger om niet een lange bustocht te plannen om verder door sumatra te gaan, maar weer terug naar Medan om daar een vlucht naar KL te nemen. Nog wat ruzie gemaakt bij de taxiverhuur die m.i. d boel flesste, zeker omdat het een giga luxe bus was, met boardcatering en personeel. Ging er aan toe zoals in het vliegtuig, zal ook niemand verbazen dat de busmaatschappij 'Aerolines' heette.

In KL nog effe bij Gijs en Sherry op visite geweest, waar ik gelukkig een dagje mocht blijven. Ik heb hier rustig mijn busticket en het 'Empire hotel' (geen grap) geboekt. Busrit was op zich aardig, zeker omdat het een giga luxe bus was, met boardcatering en personeel. Ging er aan toe zoals in het vliegtuig, zal ook niemand verbazen dat de busmaatschappij 'Aerolines' heette.

Goed Singapore, vol verwachting naar het 'Empire hotel', duszzz.... => lag volgens mij in een achterstandwijk en ik moest mij tevreden stellen voor 40 dollar per nacht met een kamer (soort van

Centauriër februari 2010

grote bezemkast), met alleen A/C. Had al vooruit betaald, dus de keuze was zeker niet reuze. Die avond dan ook maar weer mijn eerste biertje sinds lange tijd gedronken.

Tja, dan Singapore zelf. Zonder vrouw heb je daar niets, een vrouw is uitermate noodzakelijk om iets te vinden. Het gaat daar echt alleen om shoppen, niet mijn grootste hobby. Van de nood een deugd maken was mijn motto, en ik ging voor een broek en misschien wel een mooie zonnebril. Eventueel een minilabtop. Niets van deze items heb ik naar behoren kunnen vinden, de labtop ok, maar die zijn daar duurder dan in NL. Viel me sowieso op dat de prijzen er belachelijk zijn, prijspeil ligt hoger dan in NL, dus voor wie er nog naar toe wil, => be warned. Goed, dit was dag 1 al. Incl een bezoek aan een botanische tuin, meer een soort groot en vooruit best mooi stadspark. Ik zou nog 1 dag moeten vullen, mjet wat ??? Het werd de dierentuin, vele beestjes gezien, leek wel de arch van Noah, over de hele wereld hebben zij beesten (groot en klein) vandan gehaald. Money talks niet waar?

E.e.a. was best leuk om te zien, alleen de behuizing was m.i. soms wat aan de kleine kant. Verder was ik bijzonder trots op mezelf dat ik het metro enm treinen netwerk uit heb weten te pluizen. Die dag trouwens ok nog een treinticket voor KL gekocht, en dag was weer om.

Gelukkig eindelijk de trein naar KL, mooie plaatjes onderweg geschoten en verder niet echt spannend. Duurde alleen wat lang en het was uiteraard weer een vrieskist op wielen.

Geluk of niet, ik wist in KL Sentral nog effe een Mac te scoren, rustig te forensen naar het grootste busstation van KL, bij de counter te gaan staan, om te horen dat de bus op mij zou wachten om richting Pulau Pangkor te gaan (ook Maleisie). Ging allemal lekker soepel! Mag ook best eens gezegd worden. Wederom in een luxe toeringbus, waarbij het onderweg langzaam begon te regenen. Langzaam rijdend door de stortbui heen, die inmiddels was ontwikkeld tot een (ik mag wel zeggen) zeer stevige onweersbui, maar de route was door een mooi landschap. De ferry wachtte keurig op mij (was 5 minuten te laat), maar eind goed al goed zit ik nu op Pulau Pangkor. Een eilandje wat voorheen van de Hollanders is geweest, oorspronkelijk veel visserij kende, maar dat nu toch ook langzaam bekend wordt om haar gele stranden met groenblauw (helder) water. Best mooi hier als je niet hoeft te werken. Gisteren dan ook maar een scooter gehuurd om het heeeeeeeeeeeeeeeee eiland te gaan verkennen. Nou, binnen een uur was ik rond. Dat was effe jammer, dus maar wat bijzienswaardigheden gezocht (o.m. Dutch Fort), wat leuke plaatjes geschoten en wat gelezen. Wachtende op een mooie zonsondergang veel interessante vogels gezien, maar de wolken van onweer begonnen de overhand te krijgen, dus helaas geen perfecte zonsondergang. Moet ik er nog wel even bij zeggen dat wij (Carien, Judith en ik) alle moeite hebben genomen om in de jungles de Hornbills (vogel) te zien, hier rijdt je er zo wat overheen als je niet uitkijkt. Het ramelt hier ook van de kleine grijze aapjes en wat niet nader te identificeren insecten.

Vandaag op het strand gezeten (effe), wat op zee gekayact en zo direct mijn vlucht naar huis regelen. Tja dat is ook enige shitzooi. Van dit heerlijke warme klimaat, weer die koude in, dat is waar ik bijzonder tegen op zie. Ben wel weer blij om weer thuis te komen, heeft nu wel lang zat geduurd.

Kortom voor de meesten => tot volgende week.

Alex

Afgelopen weekend zijn we weer naar het jaarlijkse toernooi in Nijmegen geweest. Om maar eens te bewijzen dat we mega snel werk leveren: voor hen die het gemist hebben, of voor zij die het zich niet meer kunnen herinneren, nu al het verslag (dank Luud)

Vrijdagavond 5 februari 2010. Nog niet wetende dat ik vanavond in Nijmegen mijn bek net wat te vroeg open zal trekken en daardoor democratisch aangewezen zal worden om dit stukje te moeten schrijven, (daarvoor dank) verlaat ik bepakt en bezakt mijn huis om na een zware wandeling van 5 minuten (stomme tas en matje) aan te komen bij Sien. Gelukkig staat er hier een heerlijke maaltijd op mij en nog een aantal centauri leden te wachten. De gedachte aan die maaltijd maakt de hele wandeling al weer helemaal goed. Helaas denk ik al weer veel te snel, want waar je er normaal vanuit gaat dat wanneer je voor iemands deur staat, je het ergste wel hebt gehad, blijkt het huis van Sien nu net de uitzondering die de regel bevestigt. Om een of andere vage reden is het hier onmogelijk om het huis met meer dan een persoon tegelijk te betreden en met volle bepakking wordt het er niet makkelijker op. Na de overheerlijke lasagne van Sien (met stokbrood, ja dat hoorde er ook bij), was het tijd om de pakezel (of was het nou een kameel?) vol te hangen om vervolgens naar de auto's te gaan om vervolgens toch maar naar de bus naar de trein naar de bus die een taxi bleek te zijn te lopen. Na de eerste wedstrijd tegen de groningers op het station te hebben gewonnen, zijn we eindelijk aangekomen in het sportcafe waar we worden herenigd met de rest van de groep die lekker lui met de auto zijn gegaan en waar het eerste bier al klaar staat in het sportcafe. Hier wordt ook duidelijk dat ons eigen die-hard lid nog niet is gekomen van vorig jaar waardoor hij zichzelf nog niet fit genoeg acht om

nog zo'n avond te overleven... (Maakt niet uit hoor Lex, het zal de leeftijd wel zijn) Niet afgeschrokken door deze jammerlijke afhaker trok de rest van de groep naar het feest na eerst smakelijk gelachen te hebben om Japanse filmpjes die er niet waren... (rare jongens, die centauriers) Het feest zelf was als vanouds er was bier, er was wijn, er waren een hoop handballers en handbalsters met die bier en de wijn. En gelukkig waren er ook bellenblaas en een bingo (Grrr, ik hoefde alleen titanic nog maar) om ons te vermaken. (wat moet je anders op een feest he?) en hoewel sommige van de vrouwen wat moeite leken te hebben om het drinkniveau van de mannen bij te houden (maakt niet uit hoor Iris, het zal de leeftijd wel zijn) Bleek het toch nog een gezellig feestje te worden. Na een korte wandeling terug en voor mijn gevoel een net zo'n korte slaap begon dan toch eindelijk het toernooi voor de heren om 9.00 tegen Manos (welke idioot heeft dat nu weer bedacht...) Na onze keerper van de dag om 8.59 uit zijn bed te hebben getrapt konden we eindelijk beginnen aan de wedstrijd. Hier bleek ook dat de enige positieve werking van de avond ervoor bleek te zijn, dat de jammerlijke afhaker van eerder, nu de enige van ons was die wel enigszins fit op het veld stond. Het resultaat van deze wedstrijd heb ik op het moment van schrijven dus maar even verdrongen. Dan maar kijken of het onze dames beter afgaat. Ik moet helaas bekennen dat mijn niveau van brakheid nog niet heel erg was gedaald waardoor ik me niet veel van deze wedstrijd kan herinneren. omdat ik me al zorgen zat te maken dat ik 20 minuten later weer op het veld zou moeten staan. Wat ik wel van deze wedstrijd onthouden heb is dat deze brakheid blijkbaar niet gedeeld werd door Sien, die verassend goed stond te keepen op deze vroege ochtend. Waarbij we 's ochtends nog het gevoel hadden dat we meer wedstrijden kregen dan dat we op dat moment eigenlijk aankonden, hadden we dit probleem niet meer. (welke idioot heeft dat nu weer bedacht...)

Gelukkig werd wel ons spel een stuk beter, want waar onze Frederik in de 2e wedstrijd nog een penalty miste tegen een vrouw... (of miste onze galante ridder juist omdat er een vrouw stond?) zo miste een zeker persoon (k_{luud}uch) in de laatste wedstrijd tenminste nog een penalty tegen een man, Je ziet zelf natuurlijk ook wel dat het spel dus duidelijk verbeterd is. Ook werden we steeds mondiger tegen de scheids, zo besloot Frederik maar eens te protesteren tegen een penalty. (de volgende keer wel eerst even je voeten uit de cirkel halen he) Helaas waren de meeste dames toen al afgehaakt na hun laatste wedstrijd waardoor er slechts twee trouwe supporters over waren om deze verbetering te aanschouwen en om ons aan te moedigen. (Dat deze er echter alleen nog zaten omdat ze wat hulp nodig hadden om de weg naar huis te vinden vermelden we er hier echter niet bij.) Maar na de laatste wedstrijd met een een beetje slappe imitatie van een Luudactie, uitgevoerd door Lex (Volgende keer meer bloed Lex, het ziekenhuis was vlakbij...) en een warme douche en een autorit later, konden we weer terugdenken aan een succesvol weekend, om vervolgens lekker vroeg het bed in te duiken.

Oja, Voor de geïnteresseerden onder ons... Bij de dames heeft Manos gewonnen en bij de heren de cirkeltijgers en degenen met heimwee...,niet getreurd het volgende toernooi komt er alweer aan hoor.

Sudoku

	2		8	4	3	1	
				9			4
8					6		2
	4		9		5	7	
				8			
	8	3			7		6
4		5					7
9			2				
	7	1	4		6		5

3			1	9			
7				3		9	6
	1				2		
2						4	3
			3		6		
1	9	3					8
			4				5
	7	5		6			9
				5	1		2

Agenda

- Pasen: toernooi Tsjechië
- Eind maart: uitje Centauri
- 4 t/m 6 juni: GNSK in Enschede
- Eind laatste schoolperiode: weekendje weg Centauri

Centauriër februari 2010

Centauriër februari 2010